

РЕШЕНИЕ

№ 4801

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 26.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2023** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. К. Н. от [населено място], подадена чрез пълномощника му адв.С. Й. от САК, срещу Решение № ПО – 14/15.02.2021г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С 210022-023-0000164/ 20.11.2021г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ, като издадено при неспазване на изискването за форма, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.2, 3, 4 и 5 АПК. Моли съда да отмени решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ. Претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изпраща административната преписка. В съдебно заседание излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и ПНПОМ. Моли съда да отхвърли обжалването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221520008350-020-001 от 29.11.2020г. на ТД на НАП С. е възложена ревизия на В. К. Н. за установяване на задълженията му като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] ЕИК[ЕИК], считано от 30.09.2010г. до 02.05.2017г., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за период от 01.12.2014г. до 28.02.2017г.; за данък върху добавената стойност за периода от 01.12.2014г. до 30.06.2016г.; за ДОО /за осигурители/ за периода 01.12.2014г. до 28.02.2017г.; за вноски за здравно осигуряване / за осигурители/ за периода от 01.12.2014г. до 28.02.2017г.; за УПФ / за осигурители/ за периода 01.12.2014г. до 28.02.2017г.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.19 от ДОПК.

Срокът за приключване на ревизията е до 29.03.2021г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения Р 22221520008350-039-001/ 07.01.2021г. на ръководителя на ревизията до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки на В. К. Н. във връзка с възложената му ревизия. За предполагаем очакван размер на бъдещите вземания в искането за предварително обезпечаване на задълженията е посочен размер на 196186.75лв., от които главница – 127671.70лева и лихва за забава – 68515.05лв. към 07.01.2021г.

Издадено е ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. № С210022-023-0000164/ 20.01.2021г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на жалбоподателя са наложени обезпечителни мерки – заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление находящи се в „Първа Инвестиционна банка“, за сумата от 196186.74, в Банка [фирма] за сумата 196186.74, в [фирма] за сумата от 196186.74лв., заповед върху притежаваните от лицето ценни книги – Всички безналични ценни книжа от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар, Заповед върху МПС – л.а.“О.“ с Рег. [рег.номер на МПС] с балансова стойност 0.00лева.

След подадена жалба с Решение № ПО – 14/15.02.2021г. на директора на ТД на НАП – С., ПНПОМ е потвърдено, като жалбата е оставена без уважение като неоснователна. За да стори това, в решението си горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 и ал. 3 ДОПК. Посочил е, че публичният изпълнител в условията на обвързана компетентност възприема доводите на ревизорите за предполагаемия размер на бъдещите публични задължения. Тъй като в случая този предполагаем размер е особено голям, това обосновава извод, че неговото събиране ще бъде значително затруднено.

Решение № ПО – 14/15.02.2021г. на директора на ТД на НАП – С. е връчено на адресата си на 18.02.2021г., видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София – град прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок,

Разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя.

От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическо и систематично тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 ДОПК. Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените с ПНПОМ възбрани върху три апартамента. Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул. Спорът по делото е относно преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК. Мерките са наложени съгласно чл. 121, ал. 2, вр. чл. 195, ал. 3 ДОПК с издаване на постановлението в хода на извършваната ревизията. Към момента на издаването им, ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК. Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл.

195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това оспореното ПНПОМ е подписано от публичен изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С. – старши публичен изпълнител Г. Ш.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК. Постановлението е издадено от публичния изпълнител при ТД на НАП-С., след отправено мотивирано искане от ръководителя на ревизията. В искането са описани конкретните факти, установени в хода на ревизията, които обосновават извод за вероятния размер на задълженията. Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. Следователно, мотивите съдържащи се в искането могат да се приемат за такива и на самото ПНПОМ, доколкото последното препраща към него. В случая е спазено формалното изискване за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода на извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия. Изложените от жалбоподателя възражения и доводи, касаещи констатациите и изводите на ревизиращите относно предполагаемите публични задължения, са неотнормирани към законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, тъй като относно вида и размера на задълженията публичният изпълнител е обвързан от твърдението и данните в искането на ръководителя на ревизията. Неоснователни са възраженията в жалбата, че в ПНПОМ липсват факти, които да обосноват извод за възникнала обезпечителна нужда. Преценката за наличие на обезпечителна нужда следва да бъде извършена от публичния изпълнител. Законът свързва предприемането на предварителни обезпечителни мерки с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. Такава нужда е налице не когато се установи вероятност от възникване на задължение, а когато се установят обстоятелства, че съществува възможност да се осуети или затрудни събирането на това публично задължение. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния вискател. В случая се установява наличието на обезпечителна нужда. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, който не е длъжен да уважи отправеното от ревизиращия орган искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Във връзка с наложените запори в Ю. България АД и Първа Инвестиционна банка е отговорено от банките, че в тях има авоари на ревизираното лице, които не са достатъчни за покриването на цялото задължение. Именно поради това, неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че стойността на възбраненото имущество е непропорционална на размера на очакваните задължения. От извършена справка в ПП Имотен регистър е

било установено от ревизиращите органи, че В. Н. има вписвания по имотните си партиди към Служби по вписванията – [населено място] и [населено място], но не е бил установен недвижим имот годен за обезпечение на предполагаемия дълг на ревизираното физическо лице. Установено е било притежанието на един брой л.а.“О.“, който е с първоначална регистрация през 2000г., за който не е била открита информация за балансовата му и застрахователна стойност, както и данни за техническото му състояние, поради което правилно е бил запориран с посочена нулева стойност.

В случая е спазен принципът на съразмерност, установен в чл.6 АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Поради което, оспорваното ПНПОМ не противоречи на целта на закона и с него се засягат прекомерно интересите на длъжника.

В случая от събраните доказателства се установява, че наложените ПОМ не засягат цялото имущество на ревизираното лице. Поради изложеното, спазено е и изискването на чл.121, ал. 3 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки да се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето.

Следва да се отбележи, че при наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечение на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността по чл. 199, ал. 1 от ДОПК, да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. Съгласно разпоредбата на чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния вискател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа.

По изложените съображения, Решение № ПО – 14/15.02.2021г. на директора на ТД на НАП – С. и ПНПОМ с изх. № С 210022-023-0000164/ 20.01.2021г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. са издадени от компетентен орган, при спазване изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила, поради което жалбата на В. К. Н. от [населено място] следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 161 от ДОПК, при заявено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника по жалбата, съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК, се дължат разноски в размер на 100.00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. Н. от [населено място] против Решение № ПО – 14/15.02.2021г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С 210022-023-0000164/ 20.01.2021г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА В. К. Н., [ЕГН], от [населено място] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: